

mis eest lapsed raha tema tarbi siisse viiskasivad, mis ta täes hoidis. Kerjaja küsis: „Kuuhu teie reisite?”

Teekäia västas: „Mitu sada penikoormat laule, Jeruusalemma linna, kus meie armas Jézand on läinud, õpetanud, kannatanud ja surmud. Seal tahan ma tema haua juures palvet teha ja siis oma wenna lahti osta, kes Türgi Sultani läes wangis on. Sels korjan ma roha selle tarbi siisse.”

„Siis wöta ka minu weering selle tarvis,” ütles kerjaja, ja andis selle kopika, selle eest ta praegu leiba tahtis osta, selle teekäiale ja tahtis tühja lohtu kannatates niisamuti kui tulnud, jälle äraminna; aga pagar, kes seda töid oli näinud, finkis temale selle leiwa, mis ta oli osta tahtnud.

Nüüd läis see teekäia mitmest maast läbi, lätsa laewaga üle maadewahé mere ja tulj suure Jeruusalemma linna. Seal tegi ta eomalt Kristuse haua juures palvet ja läks siis Türgi Sultani juure, kes tema wenda wangis pidas. Ta palkus sellele suure hulga raha, kui tema wenda lahti läsets. See aga ei olnud sellega veel rahul, vaid tahtis veel enam saada. Siis ütles teekäia: „Enam muil ei ole, kui see wasskopikas, mis müsle

üls waene kerjaja armu poolest auvud on, siis ole siina ka nii armuline kui tema, ja see wass-tük jaab sulle seda head tasuma.” Siis halastas Sultan tema peale, lastis tema wenna lahti, wöttis selle kopikatüki wastu ja pani seda oma pöuetasku, ega mõteluid pärast enam selle pealegi.

Seal sündis, et Keiser Jeruusalemma linna alla tuli, Sultaniga sõdima. See pani omalt poolt wapraste wastu oma sõwõdega, et Keiser wötitu ei jaanud. Ükskord aga trehwas üls waelastest lastud wibunool otse wastu Sultani rinda, aga pörkas tema riiet wastu tagasi, et midagi lahju ei teinud. Sultan pani seda aesa imels ja kui pärast sõda hälitas järele wamatama, siis leidis, et teraw noole ots just selle kopikatüki lohta oli trehwaniud, mis tema pöue taskus oli, ja nõnda teda surma eest hoidnud. Nüüd pidas Sultan seda kopikast suure aini sees ja lastis seda kuldleega oma kõvera saabli pära külge kinni panna. Hiljem aga sai Sultan Keisrist wangi wöetud ja pidi oma saabli läest ðraandum. Nõnda sai saabliga ühes ka see kopikas Keisri lätte.

Kui see ükskord laual iotus ja parojast täit wiinapeekert läes hoidis, et seda tahtis tühjendama hafata, ütles tema pröua, et ta heameeslega kord